

Endelig skal jeg nævne, at det kongelige danske Landhusholdningsselskab ved Skrivelse af Gaars Dato har indbudt dem af Tingets Medlemmer, hvem det maatte interessere, til at overvære Selskabets Foredrags- og Diskussionsmøder i den kommende Vinter. Møderne afholdes paa Prinsens Palæ efter forudgaaet offentlig Bekendtgørelse. — Skrivelsen vil blive opslaaet i Læseværelset.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om foreløbige Bødepaalæg i Kjøbenhavn. b. Forslag til Lov om Forandring i Bestemmelserne om Bøders Afsoning. c. Forslag til Lov om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m. d. Forslag til Lov om Ændring i § 164 af Lov om Konkurs m. m. af 25de Marts 1872.

Justitsministeren (Rump): Det Forslag til Lov om foreløbige Bødepaalæg i Kjøbenhavn, som jeg skal have den Ære at fremsætte, er væsentlig foranlediget ved det Højtryk, under hvilket den offentlige Politiret arbejder her i Kjøbenhavn. I de senere Aar har det Antal Sager, som denne Ret har haft at beskæftige sig med, udgjort omtrent 20,000 aarligt. Det er en Selvfølge, at naar en Ret, der ikke er talrigere besat end den offentlige Politiret, skal behandle saa mange Sager, kan det ikke ske uden visse Ulemper. Først og fremmest medfører det væsentlige Ulemper for selve Retsplejen; thi selv om den ved denne Ret efter Lovgivningen er summarisk anlagt, vil Tiden dog vanskeligt slaa til, Sagerne ville blive behandlet med størst mulig Hastighed, og den Omstændighed, at navnlig de mange smaa kurante Sager tage saa megen Tid, medfører, at der bliver knap Tid til de Sager, som i og for sig have Krav paa Behandling i længere Tid. Dernæst er der store Ulemper for Publikum, for det første et meget stort Tidstab, dernæst Ubehageligheden ved at skulle færdes i lang Tid oppe i Retten i Anledning af meget ubetydelige Sager og endelig den at høre sin Sag blive behandlet i Publikums Overværelse. For at raade Bod herpaa er det, at dette Forslag fremkommer. Det gaar ud paa at bemyndige Politidirektøren i Kjøbenhavn til i smaa offentlige Politisager, som han finder ligge klart for, at tilkendegive den, der er sigtet for at have begaaet Overtrædelsen, at han

ved udenretlig at vedtage en vis Bøde kan afgøre Sagen, saaledes at han altsaa slipper for at give Møde i Retten. Den paagældende har saa at sige til, om han vil rette for sig paa den Maade, Politidirektøren har foreslaaet, eller han vil have Sagen behandlet paa sædvanlig Maade i Retten. Det kan ikke betvivles, at derved vil man slippe for Behandlingen af en stor Mængde Sager, og mange Mennesker ville vistnok være glade ved at kunne afgøre saadanne smaa Politiforseelser, som det kan falde i ethvert Menneskes Lod at gøre sig skyldig i, uden at behøve at møde i Retten. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Detailbestemmelser, men herom henviser jeg til Lovforslaget.

Saa fremsætter jeg Forslag til Lov om Forandring i Bestemmelserne om Bøders Afsoning. Som bekendt er den ordinære Maade, hvorpaa Bøder afsones, simpelt Fængsel, hvor Fængselsstraffens Varighed, for saa vidt den ikke i Henhold til Straffelovens § 30 fastsættes af Retten, er bestemt efter en vis Skala, men ved Siden af denne Hovedbestemmelse er det fastsat, at den paagældende, der skal afsone en Bøde, kan forlange at afsone den i Stedet for med simpelt Fængsel med Fængsel paa Vand og Brød ogsaa efter en vis Norm, som hovedsagelig gaar ud paa, at der i Stedet for hver 6 Dages simpelt Fængsel træder 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød, dog at ingen kan slippe med mindre end to Dages Fængsel paa Vand og Brød. Da den herhen hørende Lovgivning emanerede, gik man ud fra den Forudsætning, at det kun var i de Tilfælde, hvor Personer vare interesserede i at slippe hurtigt, at de vilde foretrække at afsone Bøder med Fængsel paa Vand og Brød. Erfaringen har imidlertid vist, at mindre høje Bøder afsones i stort Omfang med Fængsel paa Vand og Brød, ja, det kunde maaske endogsaa siges, at det i særdeles mange Sager er det ordinære. Dette er imidlertid i høj Grad uheldigt. Jeg skal saaledes henvise til, at Forskellen imellem de lavere Bøder for saa vidt udviskes, idet der da ingen væsentlig Forskel bliver for Bøder under 70 Kroner. Navnlig er det imidlertid uheldigt, at naar Fængsel paa Vand og Brød er saa kortvarigt, er Ubahageligheden ved det ikke større, end at ret mange Personer, som upaatvilyelig meget godt kunde betale, vælge Afsoningen og saa ikke afsone med simpelt Fængsel, men med Fængsel paa Vand og Brød. Jeg skal saaledes oplyse, at i 1895 var i Kjøbenhavn det samlede Antal Afsoninger 5,500 og i 1896 6,000, hvilket